

fastede udenfor, men dette er ikke noget Gjen- nemgaaende eller Noget, der kan bebreides disse Mænd som en Følge af udbiist Eige- ghyldighed.

Jeg vil nødig tale om Theatret, men maa dog berøre det med et Par Ord. Jeg mener om denne Sag, at — vedkommende Mand ufortalt i enhver Henseende, jeg er overbevist om, at det er en dygtig og hæderlig Mand — den høitærede Justitsminister og den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), om det nævnte ærede Medlem ogsaa talte nok saa høit og udflygende nok saa mange Bebreidelser mod os, ikke ville kunne forhindre, at Folk finde denne Ansættelse, ligesom man er oplagt til, enten urigtig eller kommiss. Hvad paaberaaber man sig som Grund, naar man her kommer med Forbringinger om Tilskud til denne Kunstanstalt? Er det ikke, fordi det er en national Anstalt? Og det ærede Medlem vil saa godt som Nogen vide, at national her ikke kan tages i Betydning af „monarchisk“, thi i saa Fald skulde Slesvig og Holsteen jo have bidraget deres Andeel, men det have de ikke gjort; „national“ tage vi derfor her ikke i Betydning af „monarchisk“, med det Omraade Monarchiet havde havt siden 1776 minus Norge plus Lauenborg. Jeg skal villig indrømme den ærede Rigsdagsmand, at denne Sag ikke kommer Finantsloven ved, at det alene tilkommer Regjeringen at ansætte Embedsmænd, og at Critikken derefter ikke hører hjemme i Finantsloven, men maa komme frem andesteds; men naar dette Punkt nu engang er kommet frem, maa man virkelig sige det, som det er, at det er noget forunderligt i Spidsen for en national Kunstanstalt at sætte en Mand, der hører til en anden Nationalitet i den Forstand, hvori Theatret maa kaldes nationalt. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Kreds sagde til os, at vi under de nærværende Forhold skulde vogte os for at gjøre Forslag, men han vil dog maaffee indrømme, at han selv gjorde meget omfattende Forslag, baade directe og indirecte, og dette kan efter min Mening være meget rigtigt; man er jo vant til at lytte til den ærede Rigsdagsmands Ord paa Grund af hans klare Blik og store Erfaring, saa at jeg

ikke indseer, at der kan være noget Urigtigt i, at han udtalte sig, som han gjorde. Jeg kan ogsaa slutte mig til Meget, af hvad han sagde, jeg troer, at man i mange Ting maa gaae den Vej, han antydede, men der er dog enkelte af hans Udtalelser, der for mig danne Undtagelser derfra, og der var navnlig et Par Punkter i hans Foredrag, som jeg ikke paa nogen Maade synes jeg kan lade gaae upaatalte hen. Det ene var den Bestyrelsing, som han fastede paa Skolerne, som om de nemlig undergravede Foreældrenes Myndighed, og som om de lærte Disciplene noget Slet. Tidligere er det ærede Medlem gaaet løs paa Skolerne, fordi de vare Stats-skoler, og han er fremdeles gaaet løs paa dem, fordi de vare Latinskoler, fordi der lærtes for meget Latin i dem, men hidtil har jeg ikke hørt ham gaae angrebsviis frem imod Skolerne, fordi han meente, at de lærte Disciplen at foragte Landets Institutioner og Landets høitstaaende Mænd; dette har jeg ikke hørt før, og denne Udtalelse er vistnok aldeles uberettiget. Jeg troer i Modsetning dertil, at de høitstaaende Mænd og Institutioner, som ikke kunne taale, at Drengene tale ilde om dem i Skolen, ikke fortjene at være høitstaaende, og jeg troer paa den anden Side, at det aldeles ikke er Skolen, som man skal lægge Vægt paa her. Jeg troer ikke, at Lærerne lære Disciplene noget Saadant i Skolen, det kan gjerne være, at noget Sligt er blevet sagt i Skolen, men saa kommer det af, at Drengene høre det hjemme; men det er aldeles ubilligt at sige, at det er Skolens Skyld, at unge Drengene skjælde høitstaaende Mænd ud. — Den ærede Rigsdagsmand fra Mariager (M. Hage) talte i sidste Rigsraads-session om Nødvendigheden af under vore forandrede Forhold at indføre Frihandelen. Det ærede Medlem, der efter min Mening er den meest Begavede af Frihandelens Forsvarere her i Landet, meente altsaa, at nu var det kommet dertil, at hvis vi skulde bringe Landets Kræfter til i Sandhed at røre sig, og hvis vi ikke vilde lade det synke Dag for Dag ned til ikke at kunne være de materielle Byrder, der paahvile det, saa maatte vi løse alle sige Vaand og indføre Frihandel. Saavidt jeg erindrer, agtede det ærede Medlem dengang til 3die Behandling af et Lovforslag at ville stille Endringsforslag, der gif løs paa